

fradrag for TDC, uden at virksomheden havde haft en udgift, der modsvarede fradraget – et kæmpe tab. Det har åbenbart også været tilfældet i forbindelse med andre virksomheder. Vi ved ikke hvilke, fordi der ikke må oplyses navne. Det er helt uacceptabelt, og det kunne have været undgået.

Det fremgår jo klart af undersøgelseskommissionens beretning, at der med det lovforslag, L 61, der blev fremsat af SR-regeringen, havde været mulighed for at få det her skattehul eller den her uhensigtsmæssighed i skattelovgivningen fjernet. Da VK-regeringen kom til og fremsatte sit erhvervsskatteforslag, var det første, der skete, at man tog disse elementer ud af den nye lovgivning, som kunne have lukket hullet, så det her store fradrag aldrig var kommet frem. VK-regeringen havde jo i den fase travlt med at signalere, at man nu ville gøre det meget bedre erhvervsskattemæssigt, og det må man sige at man også gjorde, i og med at man på den måde forærede milliardbeløb til en stor virksomhed og måske også til to-tre andre virksomheder.

Kl. 12.45

Når det kunne gå så galt – det er også oplyst i beretningen – var det, fordi der i Skatteministeriet var stor usikkerhed om, hvordan skattestoppet skulle forstås, man vidste det rent faktisk ikke. Man kunne ikke søge nogen hjælp hos den nye skatteminister, så det var medarbejderne selv, der skulle vurdere, hvad det mon nu betød. Der var uklarhed, og derfor blev der nedsat et embedsmandsudvalg fra flere ministerier, som så hen på foråret forsøgte at definere, hvad statsministeren havde ment, da han, før han blev statsminister, havde lavet et notat om skattestoppet.

Den usikkerhed medførte, at når man diskuterede skattelovgivning i Skatteministeriet, så kunne det ikke komme på tale, at man skulle lave skærper. Årsagen til, at man har det her dilemma, at man åbner op for et fradrag, er selvfølgelig, at man ikke fik lukket det her skattehul; det er ret indlysende.

Der ligger jo klare tilkendegivelser af, at medarbejderne havde fået besked på, at der nu blæste nye vinde, at man nu måtte sikre, at uhensigtsmæssigheder fik lov at passere. Det kunne godt ske, at skattehuller skulle lukkes, men uhensigtsmæssigheder skulle i hvert fald ikke fjernes.

Om det her så var et skattehul eller uhensigtsmæssigheder, er jo et temperamentsspørgsmål, men sagen er, at da man behandlede L 99, altså

regeringens erhvervsskatteforslag, blev der spurgt nøje ind til, hvad grunden var til, at man havde taget det element ud af det socialdemokratiske-radikale forslag og ikke havde det med i det her forslag. Det svar, der blev givet af skatteministeren, var, at det ikke er regeringens politik at foretage en sådan tilretning af skattelovgivningen, så hullet kunne lukkes. Det står fuldstændig klart besvaret i forbindelse med det spørgsmål, der blev stillet under behandlingen af L 99.

Man kan godt undre sig over, at den nye skatteminister ikke var mere opmærksom på, at der var noget undervejs. Skatteministeren havde jo, før han blev skatteminister, i flere år været medlem af Statens Ligningsråd. Det er der, man giver forhåndstilkendegivelser i forbindelse med store virksomheders skatteforhold.

Sagen om TDC – det er også beskrevet – blev jo behandlet flere gange i Statens Ligningsråd. Skatteministeren, Svend Erik Hovmand, siger så til undersøgelseskommissionen, at han ikke havde deltaget i møderne. Det er selvfølgelig altid problematisk, men han havde til hvert møde fået sendt hvert eneste bilag, også bilagene vedrørende TDC, og han havde efter møderne fået tilsendt referaterne, så han kunne se, hvad der var passeret. Det betyder selvfølgelig ikke, at de er blevet læst, det skal jeg ikke kunne garantere for, men sagen er, at den nye skatteminister sad som medlem af Statens Ligningsråd på en fremtrædende post, hvor han også burde have kendskab til, hvad det var for nogen konstruktioner, der var undervejs.

Det fik altså ikke skatteministeren til, da han nu havde fået den store post, overhovedet at være opmærksom på, at der kunne være problemer. Han tog ingen initiativer, da han fik fremlagt erhvervsskatteforslaget, L 99. Han var kun optaget af at våge over skattestoppet og på den måde vende det blinde øje til uhensigtsmæssigheder, som på en fuldstændig urimelig måde gav TDC et så stort fradrag.

Når sagen kan bæres igennem, når L 99 kan bæres igennem, er der et fælles ansvar for det, som ligger hos tre partier: Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti. Det var disse tre partier, der sikrede, at L 99 kom igennem. Det var disse tre partier, der ikke tog hensyn til, at der var stillet spørgsmål til dette lovforslag; spørgsmål, der kunne have sikret, at det ikke var gået så galt, og at den danske stat ikke havde lidt et milliardtab.